

## **Τίτλος: Παραδοσιακοί οικισμοί και κτίρια – Προβλήματα Θεσμικού πλαισίου και εφαρμογής πολιτικών προστασίας**

**Εισηγητής: Γεώργιος Γκανασούλης, Δ/ντης Αρχιτεκτονικής ΥΠΕΚΑ**

**Περίληψη:** Η Εισήγηση έχει ως στόχο την συνοπτική καταγραφή και ανάδειξη των προβλημάτων που αναφέρονται στο πεδίο της προστασίας της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, υπό την έννοια τόσο του οικιστικού συνόλου όσο και της οικοδομικής μονάδας, ειδικότερα δε εκείνων που απορρέουν από συναρμοδιότητες των φορέων προστασίας, τη διαφορετική προσέγγιση σε ορισμένες περιπτώσεις των εννοιών της προστασίας του φυσικού, δομημένου και πολιτιστικού περιβάλλοντος από την τεχνική και νομική σκέψη, την έλλειψη θεσμικής αποσαφήνισης ορισμένων εννοιών και κριτηρίων βαρύτητας κατά τη διαχείριση προστατευομένων αντικειμένων, καθώς και την εισαγωγή νέων διατάξεων οι οποίες δεν έχουν ακόμη δοκιμαστεί και αξιολογηθεί αναλόγως.

Προτάσσεται η παράθεση των φορέων και το βασικό εξουσιοδοτικό θεσμικό πλαίσιο προστασίας και μια σύντομη αναφορά του έργου του ΥΠΕΚΑ στο εν λόγω θεματικό πεδίο.

Περαιτέρω, αναλύονται οι δράσεις και τα προβλήματα αναφορικά με ρυθμίσεις πολεοδομικού χαρακτήρα όπως κυρίως η υπαγωγή πολεοδομικών συνόλων σε καθεστώς προστασίας, ο καθορισμός ειδικών όρων και περιορισμών δόμησης και χρήσης σε αυτά και οι αναθεωρήσεις ή τροποποιήσεις ρυμοτομικών σχεδίων προστατευομένων περιοχών, σε συσχέτισμό πάντα με τις έννοιες του φυσικού, του δομημένου και του πολιτιστικού περιβάλλοντος.

Γίνεται αναφορά σε θεσμικούς όρους όπως «μνημείο» και «διατηρητέο» οι οποίοι - παρά τις ισχύουσες διατάξεις συχνά συγχέονται - ενώ παράλληλα επιχειρείται να καταδειχτεί η συνθετότητα και το πλήθος των παραμέτρων και των κριτηρίων που εμπεριέχονται - χωρίς να είναι πάντα δυνατή η ακριβής περιγραφή τους - στις σχετικές διοικητικές πράξεις που αφορούν σε προστατευόμενα κτίρια. Επίσης, αναδεικνύονται τα προβλήματα που ανακύπτουν από τις δράσεις προστασίας και τα συνταγματικώς προστατευόμενα δικαιώματα της ιδιοκτησίας.

Τέλος, υπογραμμίζεται η ανάγκη για άσκηση ορθολογικής διοίκησης στο ιδιαίτερα ευαίσθητο πεδίο της προστασίας της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς με την επεξεργασία, συγκρότηση και άσκηση ενιαίας και ολοκληρωμένης πολιτικής προστασίας, σε συνδυασμό με την ασφάλεια του δικαίου που θα πρέπει να χαρακτηρίζει τις σχετικές διοικητικές πράξεις.